

ventionens art. 54 forpligter til. Efter konventionen er der kun pligt til at tage en allerede udstået *frihedsberøvelse* i betragtning. Efter forslaget vil man derimod også skulle tage hensyn til andre strafferetlige sanktioner, f. eks. bøder, der allerede er betalt. Når man i konventionen har fastsat en snævrere regel, skyldes det en vis frygt for de praktiske udmålingsvanskeligheder, der kan opstå i tilfælde, hvor en udenlandsk bøde skal føre til reduktion af en frihedsstraf. Denne vanskelighed er imidlertid ikke principielt forskellig fra den, domstolene bliver stillet overfor i tilfælde, hvor den hjemlige udmåling vil føre til en (stor) bøde, og der efter konventionsreglen skal ske fradrag for en (kortvarig) udenlandsk frihedsberøvelse. De nævnte udmålingsvanskeligheder vil i øvrigt ikke gøre sig gældende i tilfælde, hvor der allerede i udlandet er fuldbyrdet en bøde, og den hjemlige strafforfølgning også vil resultere i en bøde; der ville ikke være nogen reel begrundelse for i et sådant tilfælde at se bort fra den allerede betalte bøde.

Man har derfor fundet det rimeligst at udforme forslaget regel på en sådan måde, at der i alle tilfælde ved udmålingen skal tages hensyn til de strafferetlige reaktioner, den samme handling allerede tidligere har givet anledning til. Reglen kan som nævnt ikke antages at indebære nogen realitetsændring i forhold til gældende dansk ret.

Til § 2.

Normalt foretrækkes det at fastsætte en bestemt ikrafttrædelsesdato for love. I det her omhandlede tilfælde, hvor forslaget alene indebærer en forbedring af stillingen for lovovertrædere, der allerede er strafforfulgt i udlandet for den samme handling, har man imidlertid ment det rigtigt at fravige denne regel ved at bestemme, at ikrafttræden skal ske allerede ved bekendtgørelsen i Lovtidende. Det ville harmonere mindre godt med princippet i straffelovens § 3, såfremt domstolene i en periode efter lovens bekendtgørelse fortsat skulle afgøre sager efter de strengere regler.